

Jedna sestra - přiřknu jí teď jméno Petra - nám říkávala: „Taková setkání nad Bibli jsme kdysi dělávali jako studenti.“

Ale s dospělými to nemůže fungovat!“ Když Petra na příštích setkáních slyšela další a nové příběhy a když se seznámila s novými lidmi, kteří kolem nás uvěřili, a když viděla, že **některé nástroje** s určitým zdarem vyzkoušeli i další letití věřící, tak s manželem Pánu Ježíši řekli: „Jestli nám dáš dva lidi, kteří s námi budou ochotni tu Bibli číst, tak to zkusíme...“

V závěru jedné sborové akce, kde bylo i pár neobrácených, pak vyslovili rozechvělé pozvání, jestli by prý někdo chtěl přijít na neformální čtení Bible. Jaké bylo jejich překvapení, že k nim domů začali pravidelně chodit čtyři nevěřící! A zhruba do půl roku dva z nich uvěřili! Petra nám pak řekla: „Teď už nemáme výmluvu. Slíbili jsme Pánu, že když nám dá nevěřící, budeme s nimi dělat čtení Bible...“

Dneska se mi těžko počítá, kolik skupin s nevěřícími už měli a kolik lidí od té doby přivedli k Pánu Ježíši. Ba dokonce, kolik těchto nových - nebo i starších věřících - vytváření nových společenství nad Božím slovem sami naučili!

Stále znovu potkávám věřící, kteří sice přijali věčnou spásu, ale působí to dojmem, jakoby nevěřili, že i v dnešní době může ještě uvěřit někdo „ze světa“. Říkám jim „nevěřící věřící“. Víra je totiž očekávání, že se stane, co odpovídá Boží vůli! A Bůh chce, aby lidé dospěli k pokání, jak to píše Petr (2. Petrův 3,9). A nás posílá, aby se tu Zprávu dozvěděli. Proto vyhlížím, otevřené lidi a ve víře očekávám, že když jim Dobrá zpráva zazní srozumitelně, po čase se jí otevřou. Aspoň někteří. A už jsem jich pár desítek viděl!

Věříš, že i kolem Tebe můžou přicházet lidé k Pánu Ježíši? A podnikáš k tomu náležité kroky?